

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 811/2015
03.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца S.g. ДОО из Б., кога заступа В.Г., адвокат из Б., против туженог Р.Р. из Р., кога заступа В.К., адвокат из Б., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној дана 03.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Решењем П 561/14 од 19.10.2015. године Виши суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање у предмету и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност и актом П 7025/15 од 07.12.2015. године истакао је сукоб надлежности.

Решавајући истакнути сукоб надлежности на основу члана 20. став 2. Закона о парничном поступку и 30. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд оцењује да је у овој парници за поступање стварно надлежан Виши суд у Београду.

Тужба у овом поступку је поднета Другом основном суду (који је доставио предмет на надлежност Вишем суду у Београду) ради утврђења ништавости уговора о приступању дугу, закљученог између правног претходника тужиоца Друштва за интелектуалне услуге П.е.и. ДОО из Б. и туженог Р.Р. дана 21.04.2009. године. Оспореним уговором је наведено да је имовина и капитал друштва А.р. ДОО и друштва дужника R. ДОО пресељена преко друштва M. ДОО, G. ДОО, В. ДОО, А.г. ДОО и других правних лица у друштво П.-е.и. ДОО који је на тај начин стекао имовину и капитал повериоца Р.Р. према судској одлуци ЗР 821/05 од 04.08.2005. године Трећег општинског суда у Београду. П.-е.и. ДОО као треће лице је приступило дугу дужника А.р. ДОО од 1.108.990.062,98 динара. Према поравнању, закљученом пред Трећим општинским судом у Београду ЗР

821/05 дана 04.08.2005. године поред осталог А.р. ДОО из Б. се обавезао да на име извршења уговорне обавезе из уговора о утврђивању и уступању потраживања исплати Р.Р. износ од 1.108.990.062,98 динара са каматом. У парници тужилац оспорава да је имовина А.р. ДОО прешла у имовину правног претходника тужиоца и да уопште постоји правни основ за приступ тужиоца дугу а тужени оспорава тужбени захтев истичући да је био „фактички власник“ правног претходника тужиоца. У списима нема писмених доказа да тужени спада у круг лица са посебним дужностима према друштву – тужиоцу сходно члану 61. Закона о привредним друштвима.

Код оваквог стања Врховни касациони суд оцењује да се ради о спору између привредног субјекта и физичког лица, да је предмет парнице оцена пуноважности уговора закљученог између привредног субјекта и физичког лица и да у парници није спорно да тужени нема статус оснивача, члана или директора друштва – тужиоца, нити је тај статус имао у време закључења оспореног уговора према правном претходнику тужиоца. Стога предмет ове парнице не произлази из примене Закона о привредним друштвима нити је оспорени уговор закључен у обављању привредне делатности привредног субјекта, као једне од уговорних страна и нема законских услова из члана 25. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда већ је Виши суд у Београду стварно надлежан за поступање у овој парници на основу члана 23. став 1. тачка 7. истог закона.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 20. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**